

Příběh trola Gabro Butrsona (legendární feldarský stavitel)

Birbinalgarinal zvaný Butr

Když Paní Eldin pojala plán a tvory sobě milé se rozhodla stvořit, tak pro práci a pomoc vytvořila velké a silné bytosti, do jejichž nitra svůj Eld nechala vniknout a se silou Jord pak je oživila. Do vínku jim dala touhu tvořit, tedy tu touhu která ji posedla právě v tu dobu. Jedním z těchto tvorů byl také Birbinalgarinal, kterému se po čase počalo říkat Butr. Tak Eldin ve slujích pod horou Suriawath stvořených těmito tvory mnohé jiné tvory vytvořila, však ti byli zcela zdeformovaní a to jak vnější tak vnitřní slupkou.

Však jednoho dne přišel za Eldin Wahwae a zastavil ji v jejím úsilí. Tak Eldin také tvory, jímž mezitím počala říkat Jirdien, tedy naší řečí trollové, propustila. Však ti oproti jiným neupadli pod moc Druhé věže, ale dlouhým pobytem s jednou se Sester se proti čistému zlu obrnili a teď svým líným krokem se rozešli po zemi.

Butr bloudil sám v místech kde dnes se rozprostírá Perhishské impérium a stýskal si po svých družích, když tu nádhernou kamennou jehlu nad jezerem se tyčící spatřil a sedával u ní tak dlouho, až síla jejích myšlenek jí pohnula a ona se mu oddala a stala se jeho družkou až do sklonku dnů. Z tohoto spojení několik bratrů a sester vzniklo a jedním z nich byl také Gabro Butrson.

Gabro Butrson

Zázrakem zrození magické vejce hluboko v Jord bylo uloženo a Eldin, starající se o potomky svých věrných služebníků jej vyzdvihla a uložila v mělké vodě u pobřeží. A tak po dlouhých letech nějakí tvorové stavějící podivné chrámy to vejce vyzdvihli. Však hned první noc poté co byl vyrušen Gabro vstal a odešel od těch tvorů do pustiny, kde po dlouhá léta se v osamění potloukal a jen čas od času sobě pro radost si stvořil nějaké dílo. Čas plynul a malí a měkký tvorové zaplavili zem. Někdy naň útočili, jindy využívali jeho zručnost. A tak Gabro se stal mistrem v tom pro co byl stvořen jeho kmen.

I jednoho dne došel do země, kde postavil nádhernou pevnost, však vládce mu odmítl zaplatit to co mu bylo slíbeno a úkladem jej uspal. Gabro spal dlouhá staletí.

Ale jednoho dne přišel čas jeho probuzení a on pak vstal a vyšel na skálu naproti té stavby. Byl zmatený tím jak se změnila krajina, jak hora na které stál hrad byla obnažena a tím co počal cítit k jedné skalní římse.

Seděl dlouho na protější skále až lidé si zvykli chodívat ve dvojicích k té skále o které lečjaké pověsti kolovali. Však Gabro svými myšlenkami směřoval k té římse a stejně jako jeho otec i on ji probudil.

Římse se jedné noci pohnula a vyšla ze základů toho hradu by on se zřítíl a pohřbil potomky proradného krále.

Gabro pak také vstal a následoval svou vyvolenou provázejíce ji světem a dál se věnující tomu proč byl stvořen: pro stavby.